

RØDE GARDE

Organ for SUF(m-l)

Nr. 2 - 1972 Kr. 0,50

MED SUF(m-l) FOR REVOLUSJONEN – SIDE 6 OG 7.

Mange nordmenn reiser hvert år til Spania, behovet for sol og varme er stort hos mange av oss. Vi bør likevel begynne å tenke over at turiststrømmen har ført til forverring av levevilkårene for store deler av det spanske folket.

De fleste i Spania merker turiststrømmen først og fremst på prisene. I et land der etterspørselen bestemmer prisene, vil en invasjon av valutasterke utlendinger presse prisene voldsomt i været. Det er det som har skjedd i Spania. Mange har fått sin levestandard hardt senket etter at turistene strømmet inn. Vi hører stadig om folk som reiser seg til kamp mot det fascistiske diktaturet i Spania. De blir forsøkt slått ned av et mektig voldsapparat. De milliardene som turister hvert år legger igjen, er viktige bidrag til den spanske statskassa.

Albania er et land uten prisstigning. Det er ikke tilbud og etterspørsel som bestemmer prisene, det er folket sjøl som bestemmer gjennom demokratiske diskusjoner. Levestandarden heves stadig ved at prisene settes ned.

Der kan ikke militærapparatet brukes mot folket, for hele folket er bevæpna i en mektig folkemilits.

En del nordmenn har allerede besøkt Albania. De har fortalt om hvor store framskritt folket der har nådd, ikke minst på områder der «eksperter» i Norge har gitt opp. Avfolkning av distriktene og forurensning av naturen blir det tatt alvorlig på i Albania, og de løser disse problemene, stikk motsatt fra i Norge.

For oss nordmenn er det mye bedre å reise til Albania og feriere og studere i et frigjort land, enn å støtte undertrykkerklassen i Spania, og klimaet er like bra!

Vennskapssambandet Norge – Albania arrangerer flere turer til Albania i sommer. Det vil bli forsøkt lagt opp til turer både for de som vil legge hovedvekt på å feriere i et sosialistisk land, og for de som vil studere Albania mer aktivt.

BOIKOTT SPANIA—

REIS TIL ALBANIA

De fleste turene vil gå i juli, sannsynligvis blir det også en i begynnelsen av august.

For at disse turene skal bli skikkelig forberedt, og for at folk skal kunne begynne å planlegge ferien sin, vil Vennskapssambandet oppfordre alle som tenker på tur i år til å

kontakte Vennskapssambandet snarest.

Prisene har det ikke vært mulig å fastlegge enda, men det regnes med ca. 1000 kroner for 14 dager. Skriv snarest til Vennskapssambandet Norge—Albania, Postboks 8303 Hammersborg, Oslo 1.

RØD FRONT 1. MAI

**KAMP MOT EEC – NEI TIL SALG AV NORGE
KAMP MOT DYRTID OG FORVERRING
KAMP MOT MONOPOLKAPITALEN
KAMP MOT IMPERIALISMEN
KAMP MOT KLASSESAMARBEID**

Dette er hovedparolene som ML-gruppene har lansert for Rød Arbeiderfront 1972. Som tidligere er det utarbeidet et 14-punktsprogram som tar opp konkrete krav under de forskjellige parolene. Et nytt punkt i år tar opp kampen mot undertrykkelsen av kvinnen. For ungdommen vil RAF stille seg i spissen for krav som: Stott yrkesskoleelevenes og sjukepleierelevenes rettmessige krav. Boikott normerte prøver og kjemp mot press i samband med 5-dagers uka og annen rasjonalisering av skoleverket. Stott aksjonen for lærebøker på nynorsk.

I fjor arrangerte Rød Arbeiderfront demonstrasjoner på et tjuetalls steder og andre former for aksjoner på 60 steder rundt omkring i Norge. I år vil steder med demonstrasjoner sikkert nå det tredobbelte. Rød Arbeiderfront-demonstrasjonene vil vise styrken og samholdet mellom de forskjellige grupper ungdom som kjemper for sine interesser.

1. mai vil såvel ungdom i arbeid, som skoleungdom, byungdom og bygdeungdom samles i RAF-tog landet rundt. Sosialdemokratenes samarbeidstog og SF/NKPs «kritisere kapitalistene»-arrangement samla i fjor på mange steder færre deltakere enn RAF, og er i dag ikke noe alternativ for folk som vi ta kampen opp mot monopolkapitalen og imperialismen.

Ved å ta i bruk progressiv musikk, sang og andre kulturelle tiltak i stort omfang, vil RAF vise at de unge sjøl kan skape en kultur og et miljø som ikke er underlagt pengegriske show-folk. Disse er bare interessert i å spekulere og tjene penger på de unges behov for fritid og avslapning.

Gjør 1. mai til en kampdag for ungdommens interesser, og en manifestasjon av den progressive kulturen som tilhører oss.

**SLUTT OPP OM RØD ARBEIDERFRONT
1. MAI 1972!**

VIKTIGE ARTIKLER OM UNGDOMSFORBUNDET!

No 2. 1972 Pris kr. 2.

20 60 68

20 60 68 er røde gardes postgironummer. Fra nå av skal all betaling av avisa sendes dit. Det gjelder både for de som er kommisjonærer og for de som vil abonnere på avisa. **BLI RØDE GARDE KOMMISSJONÆR!**

Hvis du går på skole, eller bor på et sted der det er vanskelig å få tak i Røde Garde, kan du sjøl bli kommisjonær for bladet. Skriv og si fra hvor mange eksemplarer du vil ha tilsendt av hvert nummer, så kan du selge til skolekamerater og venner. **STYRK DEN REVOLUSJONÆRE UNGDOMSPRESSA – LES OG SELG RØDE GARDE!**

RØDE GARDE

Organ for SUF(m-l)
c/o Klassekampens distribusjon, Boks 6179 ETTERSTAD, Oslo 6. Postgiro 20 60 68.

Abonnementspris kr. 7,- pr. år.
RØDE GARDE kommer ut med 10 nr. i året. Redaktør og ansvarlig utgiver: Arne Bråten.
Trykt i A/S Duplotrykk 1972.

super – Jesus

Vi pastar ikke at det er Nixon og paven som har laget Jesus Christ Superstar, men de skulle sikkert gjerne ha gjort det. Rockeoperaen, platene, motene – hele kulturen rundt, er et kjempesøksøk på å få i gang en reaksjonær massebevegelse som de to herrer priser sammen med biskoper, statsråder og andre reaksjonære. Den er et forsøk på å fange opp og uskadeliggjøre den progressive bevegelsen som har pagatt blant ungdommen i Vesten i lengre tid.

Operaen viser den gamle historien om Jesus og lidelsene han gjennomgikk. Det er skjebnen som rår i stykket. Folket, den jødiske overklassen og romerne er bare brikker som setter skjebnens bestemmelser inn i en ramme. Jesus står i stykket fram som en ekkel og sjøløptatt navlebeskuer. Han bryr seg ikke om de fattige og syke. Han jager dem fra seg, han føler seg stressa av alt det jordiske maset.

SELVE STYKKET

Jesus Christ Superstar er verken så godt eller interessant som en skulle tro ut fra all reklamen og staheien rundt stykket. Det er til tider kjedelig og masete. Det er profesjonister som har laget det, det bærer blant annet «Cabaret»-rocken preg av. Det som er interessant er at stykket forsøker å flyte på, og dels å skape en grobunn for å få ungdommen til å beskjeftige seg med religiøse spørsmål. Stykket har laget en del variasjoner på de dogmene vi lærer på skolen. F.eks. er Maria Magdalena blitt jenta til Jesus, hun synger kjærlighetssanger og vuggesanger for han når han er sliten.

BORGERSKAPETS SUPERJESUS

De herskende ser med bekymring på den revolusjonering som foregår blant ungdommen i dag. De vet at et folk som er knuget av religion er lettere å undertrykke.

Vårt land skrev 17/7 i fjor: «Dette er noe annet enn rasende horder som marsjerer under svarte knyttnever og knuser hundrevis av vinduer i kamp for «freden» og Gud har svaret på disiplinproblemer og darlige nerver, gonore og narkomani – **SLIPP JESUS TIL: HAN VET VEIEN OGSA FOR NORSK UNGDOM**». Monopolkapitalister i USA har gitt bidrag til denne bevegelsen. Vi har også mistanke om at CIA yter litt i kassa.

JESUS STOTTA ROMERNE

På den tida Jesus levde var Jødeland undertrykt av Roma. Massene som sluttet opp om Jesus var vanlige bønder og fiskere som ønsket å slåss mot det romerske imperiet. Men Jesus sa til dem at hans rike ikke var av denne verden. Derfor tok han avstand fra massenes krav om opprør.

BORGERSKAPETS KULTUR

Ungdommen i landet har for det meste avslørt kirken og religionen som det reaksjonære søl det er. For borgerskapet betyr dette at de har mistet et av sine redskaper til å påvirke, «lede» og passivere ungdommen. Derfor jubler tidligere stortingsmann Per Lønning over stykket. Derfor jubler Nixon og Pave Paul. Det er deres idealer og mål denne reaksjonære innsprøytninga i ungdomskulturen tjener. Vi skal avvise den.

Selve operaen er kanskje ikke så betydningsfull, men den er det første store forsøket på å bruke popen til å forsøple ungdommens kultur med religiøse idealer. Det vil komme flere slike forsøk, derfor bør vi hogge treet ved rota, vi har ikke bruk for slike «kultur-tilbud». Vi vil ha en ungdomskultur som tjener oss og kampen for våre interesser.

UT MED SUPERSTJERNA!

blir AUF ekskludert?

AUF har i EEC-spørsmålet tatt et progressivt standpunkt, og stilt seg på folkets side.

At AUF ikke har tiltro verken til DNA- eller LO-ledelsen viser de tiltakene de har tatt for å organisere EEC-motstanden. De gir ut en egen anti-EEC avis for å møte sensuren i Arbeiderbladet og den øvrige «arbeider»-presse.

Sammen med Faglig utvalg i Folkebevegelsen (FB) tok AUF initiativ til en faglig konferanse mot EEC 22. og 23. jan. Et meget viktig tiltak for å organisere EEC-motstanden i fagbevegelsen. Begge disse tiltakene er høyst nødvendig. Representantene til Arbeiderpartiets ekstraordinære landsmøte i april, blir nå valgt av fylkespartienes årsmøter. Men disse årsmøtereprerentantene som kommer fra lokallagene, ble valgt på denne tida i fjor. Altså har de ikke blitt valgt ut fra den siste tids utvikling. Til LO-kongressen reiser som før LO-ledelsens håndplukkede folk, representantene ble ikke en gang valgt ut fra hvordan de stiller seg til EEC-spørsmålet, kanskje uten diskusjon i det hele tatt.

DNA-ledelsen kontrollerer også «Arbeidernes» Pressekontor, et viktig byrå for spredning av pro-EEC informasjon til DNA-avisene ut over landet. Lederen, redaktør Olav Brunvand, medlem av Europabevegelsen, angriper AUF og fagtillitsmenn for organisert fraksjonsvirksomhet i arbeiderbevegelsen. Dette skriver en som sjøl samarbeider med arbeiderklassens bitreste fiender!

I en slik situasjon er det helt riktig og nødvendig å slåss mot Bryssel-folk i DNA/LO. Gjennom udemokratiske metoder, hets og splittelsesvirksomhet har de til nå klart å holde arbeidsfolk nede. Derfor er den rollen som AUF i dag spiller viktig, nemlig ved å aktivisere EEC-motstanden i fagforeningsapparatet og på grunnplanet innenfor sosialdemokratiet.

Vi er uenige med AUF på en rekke områder. F. eks. mener vi at AUFs strategi for sosialisme i Norge er fullstendig ubrukelig, men i EEC-saka støtter vi AUF. Her viser de at de er i ferd med å rive seg løs fra den reaksjonære DNA-ledelsen.

Bratteli driver forhalingstaktikk

EEC-regjeringa har «antydnet» at folkeavstemningen vil bli holdt i september. EEC-motstandernes krav har lenge vært at folkeavstemninga skulle holdes før sommerferien.

Men hvorfor trekke ut folkeavstemningen til høsten? EEC-forkjemperne begrunner sin forhalingstaktikk med at vi nå trenger «saklig informasjon». Bjartmar Gjerdes avslag til NGS sin uravstemning begrunnes med behovet for «saklig informasjon», sitat: «... det kan ikke være noe godt demokratisk prinsipp at en gruppe går til avstemning før den er like godt informert som hele samfunnet vil være foran folkeavstemningen.» En annen sosialdemokrat, Per Karstensen (stortingsrepresentant for DNA), går enda noe lenger ved å kalle avstemningen for «sjølbetalt anstaltmakeri». Årsaken til en slik hatsk innstilling til folks mening om EEC er selvfølgelig at i alle de prøveavstemninger som er holdt til nå er den gjennomsnittlige prosenten motstandere 70.

En folkeavstemning nå ville ført til at EEC-forkjemperne ville få et flertall mot seg. Derfor er det så viktig å vinne tid, vi skal få en «saklig» informasjon i motsetning til EEC-

motstandernes informasjon. Hovedpunktene til nå har vært skremsler om at kommer vi ikke inn i EEC, vil det gå dårlig med den norske industrien. Flere direktører (Elkem, DNN Aluminium, osv.) har truet sine arbeidere med at om ikke de går inn for EEC, vil bedriften måtte legges ned. Venstreavis, Fædrelandsvennen, skriver på lederplass at kommer ikke Norge med i EEC, blir det ingen petrokjemisk industri på Sørlandet fordi Phillips-gruppen da ikke vil investere.

Dessuten, Europabevegelsen er ikke god nok lenger, det nære samarbeidet mellom ledende sosialdemokrater og (arbeiderklassens bitreste fiender) monopolkapitalistene i NAF, Bankforening, Rederforbund, osv. er altfor avslørende for hvilke interesser som vil tjene på et EEC-medlemskap. Derfor er det nå blitt organisert bevegelser utenom Europabevegelsen for å dekke over dette faktum.

Men vi trenger ikke denne skremselspropagandaen for å ta stilling til EEC, derfor er det ingen grunn til å utsette folkeavstemningen. Krev folkeavstemning i juni.

I EEC: svake bedrifter skal utslettes!

Nedleggelse truer i Tyssedal

Usikkert for 420 på al-verk

— Hvis Norge blir stående utenfor EF, må DNN Aluminium (tidligere Det Norske Nitridaktieselskap) nedlegge bedriften i Tyssedal. Det var administrerende direktør Egil Kollenborg som kom med denne oppsiktsvekkende uttalelse ved en middag for bedriftens 25- og 30-ars jubileum på Tyssedal Hotell i helgen. DNN Aluminium i Tyssedal har ca. 420 ansatte, og minst 80 prosent av dem har bosatt seg for godt i Odda eller Tyssedal og er helt avhengig av bedriften.

Direktør Kollenborg karakteriserer 1971 som et katastrofeår for DNN i Tyssedal, og bare en gjenopprettet modernisering kan stående utenfor fellesskapene, vil

Fortsatt siste side

(6)

EEC-kommisjonen griper inn mot statsstøtte

Fra vår Bonn-korrespondent
JON-HJALMAR SMITH

EEC-kommisjonen i Brussel krever at den belgiske staten skal sette en stopper for all hjelp til en del industribedrifter som er i vanskeligheter. Den vil rette en skarp henvendelse til den nye regjeringen.

Striden gjelder den belgiske lov som etter kommisjonens oppfatning ikke er i overensstemmelse med Fellesmarkedets regelverk. Prinsippet om markedsøkonomi forutsetter at bedrifter som ikke er konkurransedyktige, blir utslettet. Markedsøkonomien kan ikke funksjonere normalt hvis slike bedrifter får hjelp fra staten.

I 1968 inngikk regjeringen i Brussel og den belgiske industrikredittbaken en avtale om å gi kreditter til bedrifter som var truet i sin rentabilitet, og som ikke lenger kunne få vanlige of-

fentlige eller private kreditter. Staten påtok seg å betale avdragene og rentene for dem som ikke klarer det selv.

Hensikten med denne ordningen var åpent å beskytte arbeidsplasser. Kommisjonen hevder på sin side at det kan føre til en strukturell overbelastning av bransjer med tilpassingsvaner, hvis man holder liv i bedriftene på en kunstig måte. Den slags subsidier er ikke i overensstemmelse med Fellesmarkedets avtalen.

Belgia har hatt store vanskeligheter med å skaffe seg en ny regjering etter siste valg, og Kommisjonen har ikke hatt noen å henvende seg til. Nå klagnar statsminister Gaston Eyskens å gjenopprette den gamle koalisjonen mellom kristelig-sosiale og sosialdemokrater, og nå får han beskjed om ikke å holde liv i bedrifter som ikke er konkurransedyktige.

SISTESISTESISTESISTESISTE

NSU (Norsk Studentunion) arrangerte 18., 21., og 22. februar en uravstemning ved alle universiteter og høyskoler om EEC. Resultatet fra Oslo viser at det er en massiv motstand mot EEC. Ca. 70 % stemte mot, 25 % stemte for og 5 % vet ikke. Av de som hadde betalt semesteravgift og dermed hadde rett til å stemme, var det hele 78 % som deltok (ca. 9000)! !

SUF(m-l) har hatt sin 2. Kongress for kort tid siden. Den forrige kongressen var høsten -69, og det var den som endelig avgjorde at SUF(m-l) skulle være en revolusjonær, kommunistisk organisasjon. Siden starten i 1963 hadde vi vært SFs ungdomsorganisasjon. Det gamle SUF var en borgerlig organisasjon, pasifistisk og udugelig og uten skikkelige røtter blant ungdom på skoler og arbeidsplasser. Derfor lot også borgerskapet oss stort sett i fred: vi fikk studiestøtte fra staten og ble i hovedsak regnet blant de tross alt »demokratiske kreftene» i landet. På akkurat samme måte som borgerne i dag betrakter både SF og dets ungdomsorganisasjon SFU. Hvis du ikke har en revolusjonær linje som fienden frykter, prøver de heller å uskadeliggjøre deg med klamme omfavnelser.

BRUDDET MED SF

I -69 tok vi det endelige bruddet med

hele tida fort kamp mot deres skjønning av klassediktaturet i Norge, deres bedragerske prat om at det er mulig for folket i Norge å ta makta gjennom parlamentet og på fredelig måte. Hva annet tjener sånt prat til enn å dysse folk i søvn? Det er mange som har bebreidet oss at vi slåss mot ledelsen i SF og NKP. Men hadde vi ikke gjort det, kunne mye sett annerledes og verre ut i dag. Hvis deres linje i Vietnam-saka hadde vunnet fram, ville DNA-pampene på toppen av Vietnam-bevegelsen fått lamme alt solidaritetsarbeid. Bare sammenlign disse pampenes arbeid med det Sol.kom. har gjort! Hvis deres linje i EEC-kampen hadde vunnet fram, ville vi ikke hatt en stor Arbeiderkomite som helt siden i sommer har ført fram parolen om politiske streiker, nei til forlovelsespakten og kravene til folkeavstemningen. Hvem ville ha tjent på det?

Da vi snakket om revolusjon i -69 sto vi helt

alene. I dag er enhver opportunist i AUF/SF eller NKP som ønsker å få støtte, nødt til fra tid til annen å ta på seg den revolusjonære frakken. Og tusener av ungdom forstår at uten å gjøre opprør mot undertrykkerne kommer vi ingen vei. Ville dette ha skjedd viss ikke vi hadde ført en hardnakket kamp mot revisjonismen?

KRITIKK OG SJØLKRIKK

Da vi i -69 erklærte at vi var en marxist-leninistisk organisasjon, betydde ikke det på noen måte at vi var feilfrie. Etter en stor diskusjon blant medlemmer og sympatisører i 1970, særlig på sommerleirene, kom vi fram til at Forbundets viktigste feil var **sektarismen**. Medlemmene hadde en fæl tendens til å rotte seg sammen i en liten klikk, uten skikkelig kontakt med skolekameratene og andre folk. Det førte til at standpunktene våre ofte ikke kom ut til andre folk. Med en

MED SUF(m-l)

fortida. Da det ble klart for alle at SUF(m-l) var en kommunistisk organisasjon som mente alvor med det vi sa om klassekamp og væpna revolusjon, startet heksejakten mot oss i SF. I Stortinget sa Finn Gustavsen: »Herr President. Jeg må beklage at vårt partis ungdom igjen har gravd fram dette politiske lik Lenin.» Klappjakten mot revolusjonære i SF endte med at SUF og alle andre revolusjonære ble ekskludert på SFs landsmøte i februar -69.

I de to åra som er gått mellom første og annen kongress, har forbundet vært oppe i mange harde kamper. Gjennom grundige studier av den kommunistiske teorien, og aktiv deltakelse i folkets kamp mot monopolene, særlig fra og med streikene våren 1970 (Kiruna, Norgas, Sauda), har hele organisasjonen blitt kraftig styrket. Vi har også gått fram gjennom å avsløre og isolere borgerlige intrigemakere som har forkledd seg som ml-ere. Den siste var Kjell Hovden og den lille klikken rundt ham. De sto for »uforsønlig kamp» mellom EEC-motstandere, for å isolere arbeidere fra bønder, og for å sabotere opprettelsen av et nytt, kommunistisk parti i Norge. Opportunistene i SF beskylder ml-ernes demokratiske sentralisme for å føre til tvang og undertrykkelse av meninger. Vi førte en lang og åpen diskusjon med Hovdenklikken, men da den sto fast på sine reaksjonære ideer om f. eks. bondene og til og med falt Austad-arbeidernes kamp i ryggen ved å bryte ut av Streikestøttekomiteen og gå til Arbeiderbladet med påstander om »SUF-kupp», sto det ingen annen mulighet igjen enn å sette dem helt utenfor den revolusjonære bevegelsen. Hvem tør påstå at det var galt?

DEN »TAKTISKE HOVEDFIENDEN»

Kongressen i -69 erklærte at SF og NKP-lederne er vår »taktiske hovedfiende». Vi har

SF-VELGERE I OSLO

Over 23 000 velgere i Oslo støttet ved siste stortingsvalg SF's politikk. Dersom det lykkes SUF-gruppen å erobre Oslo SF på årsmøtet for en ganske annen politikk, kan disse velgerne bli stående uten parti å stemme på til høsten. Dette kan unngås ved at SF-velgere i Oslo trer inn i partiet som medlemmer.

Da vil partiet også få den styrke som tilsvaret den store velgermassen.

Interesserte kan melde seg til!

SF-AKSJONEN — 69,

Postboks 20, Abildsø, Oslo 11,
Tlf. 33 30 00, Postgiro 20 00 00.

Aksjonen støttes av Stortingsgruppa, sentralstyrets flertall, faglig utvalg, 17 av 21 lagsformenn i Oslo.

MELD DEG INN I SF

sånn stil ville det sjølsagt ikke bli noen flere kommunister i Norge! I 1/2-3/4 år konsentrerte vi oss om kamp mot denne feilen. Det var et hovedemne i studiene, og vi gjennomførte en kampanje der hvert eneste medlems stil ble diskutert og kritisert av de andre i laget. På denne måten kvittet vi oss med det verste av klikkvesenet, sjøl om noe henger igjen ennå.

Etter kampanjen mot klikkvesenet begynte vi å rette angrepet inn mot alle former for byråkratism. Det var tendenser til at lagsstyrer »regjerte» over hue på medlemmene, at raske aksjoner ble hindret av at de måtte gjennom et tungvint apparat, at ikke alle medlemmer deltok i den politiske debatten innad, at Sentralkomiteen hadde dårlig kontakt med laga osv. Hele Forbundet deltok i kampanjen for å avsløre og knuse alt byråkrati, og mye ble bedre. Det viktigste vi lærte var hvilken klasse byråkratism tjener; at den i

SUF(m-l)s nylig avholdte 2. Kongress var en seierrik kongress. En ny sentralkomite ble valgt, og hvert medlem ble grundig vurdert av Kongressen før valget. Sentralkomiteen valgte Sverre Knutsen til ny formann i SUF(m-l).

Disse lærdommene var det kongressen kom fram til under diskusjonene av Sentralkomiteens beretning om utviklinga siden -69. Før kongressen var beretninga blitt diskutert i alle lag og av alle medlemmer i lengre tid. På denne måten kom alles erfaringer og meninger fram.

organisasjon SUF(m-l) skal bli i framtida. Vi trenger ikke lenger ta på oss alle »partiets oppgaver», som f. eks. et lønnsoppgjør. Videre vet vi at det fins tusenvis av revolusjonær ungdom som slåss mot klassediktaturet, men som ikke er organisert. En viktig grunn for at de ikke er organisert, er nettopp at SUF(m-l)

FOR REVOLUSJON

bunn og grunn uttrykker borgerskapets frykt for massene og den reaksjonære ideen om at »massene er dumme».

På grunnlag av ideologiske studier, kritikk og sjølkritikk, aktiv deltakelse i folkets kamp, og politisk kamp mot opportunisten av alle slag, er det at SUF(m-l) har utviklet seg siden forrige kongress. Vi har oppnådd en sterk indre enhet, og blitt enda fastere i vår overbevisning om at folket i Norge, vanlige arbeidere, skoleelever, bønder osv. vil gå til storm mot herskernes makt og gjøre revolusjon. Om veien fram vil vare i 10 eller 40 år er det umulig å si i dag, men sikkert er det at den blir beinhard og at den vil trenge en fast, kommunistisk fortpopp.

KAMPEN TRENGER ET PARTI! KAMPEN TRENGER ET UNGDOMSFORBUND!

Formannen i ML-gruppene (MLG), Sigurd Allern, sa i sin hilsningstale til kongressen at MLG nå er i stand til å danne et virkelig revolusjonært kommunistparti raskt. MLG sprang ut fra de revolusjonære som brøt med SF i -69 og som ikke var medlemmer av SUF. MLG har siden utviklet seg til den sterkeste og ledende ml-organisasjonen, og er bygd opp hovedsaklig i boligstrok og på fabrikker.

På bakgrunn av den gunstige situasjonen for bygginga av et parti, og på bakgrunn av våre egne framganger, drøfta kongressen hva slags

har måttet fungere som en »beinhard eliteorganisasjon». Skal det være sånn at du må være »toppskolert aktivist på heltid» for å kunne bli med i det kommunistiske ungdomsforbundet?

KOMMUNISTISK MASSEORGANISASJON

Kongressen svarte et enhetlig NEI på det spørsmålet, og vedtok at SUF(m-l)s mål er å utvikle seg raskt til en kommunistisk masseorganisasjon for ungdom. Det betyr at enhver som virkelig ønsker og sloss for revolusjonen, og som mener at den kommunistiske linja er svaret på hvordan den kampen skal føres, kan bli medlem av Forbundet. Og det betyr at SUF(m-l) for alvor kan kaste seg ut i kampen for alle vanlige ungdommers interesse, mot monopolkapitalen og deres lakeier. (blant dem er den lille gruppen reaksjonær overklasseungdom).

For å kunne bli en masseorganisasjon må vi forbedre oss kraftig. Vi må slutte å kreve det samme av en revolusjonær 14-åring som av en velskolert, 25-år gammel industriarbeider. Vi må føre ut den kommunistiske kamplinja og våre standpunkter på en sånn måte at de kan mobilisere all ungdom. Vi må utvikle en politikk for ungdommens interessekamp på en rekke områder der vi nå mangler det.

Dette er ikke bare en oppgave for oss som er medlemmer av SUF(m-l) i dag. Det er en oppgave for alle som mener at ungdommen trenger en sterk, revolusjonær organisasjon. Vi oppfordrer alle som vil delta i utbygginga av de revolusjonære kreftene i Norge til å bidra på sin måte. Kritiser det du mener vi gjør feil! Diskuter de sakene du er uenig med oss i!

BLI MED I SUF(m-l)!
FREMAD MOT REVOLUSJON OG SOSIALISME!

Spørsmålet om Stalin skaper stadig diskusjon, og holdningen er svært forskjellig for de ulike klasser, deres politiske partier og grupperinger. At interessen er stor viste møtet i DNS (Det norske Studentersamfund i Oslo) 12/2, godt over 1500 studenter og andre var til stede. Møtet sluttet ikke for langt på natt. Innledere var Sverre Knutsen, SUF(m-l)s formann og Rune Slagstad fra Kontrast-redaksjonen.

Marxist-leninistene har alltid forsvart Stalin som en stor revolusjonær og kommunist, mens reaksjonære og opportuniste stadig har gått til angrep på Stalin. Deres hensikt har alltid vært å bruke dette som et angrep på marxismen-leninismen. En av metodene de benyttet seg av på dette møtet var å dekke seg bak Folkets Kina når de ensidig rakk ned på Stalin. Beste eksempel på denne holdninga er »Sosialisten», organ for Universitetet SF, sitat: »For det andre innebærer valget av Knutsen også en seier for den stalinistiske fløyen i SUF(m-l), og folgelig et nederlag for alle progressive folk på grunnplanet i ml-bevegelsen som har innsett at det er en dyp og grunnleggende kluft mellom den linja Stalin fulgte i Sovjet, og den linja som det kinesiske folket under Mao Tsetung har fulgt under bygginga av sosialismen». Siden det er en »dyp og grunnleggende kluft» mellom Stalin og Mao, hva sier da KKP? Sitat: »Kinas Kommunistiske Parti har bestandig hevdet at spørsmålet om hvordan man skal vurdere Stalin og hvilken holdning man skal innta til ham ikke bare er et spørsmål om å prise Stalin selv; det som er mer viktig, er at det er et spørsmål om hvordan man skal oppsummere de historiske erfaringene av proletarietets diktatur og den internasjonale kommunistiske bevegelsen siden Lenins død.» (Fra andre kommentar fra KKP 1963 som svar på åpent brev fra SUKP).

Videre fra samme: »Kinas Kommunistiske Parti har hele tiden hevdet at det må foretas en grundig, objektiv og vitenskaplig analyse av Stalins gode og dårlige sider ut fra den historiske materialismens metode, og at historien må legges fram slik den virkelig foregikk, og har satt seg imot den subjektive, grove og totale fornektelsen av Stalin ut fra den historiske idealismens metode og overlagt fordreining og forandring av historien.»

En slik ærlig innstilling passet imidlertid ikke Kontrast-redaksjonen, deres hensikt var ikke noen *vurdering* av Stalin, bare ensidig nedrakking. De historiske kildene for en slik innstilling er for det første fascistenes avsidige angrep på Stalin før siste verdenskrig, deretter trotskistenes samtidige og senere løgnaktige fordreining, og til slutt Krustsjøen etter Stalins død.

Alt dette ble grundig sammenfattet i den omfattende McCarthy-hetsen etter den andre verdenskrig. Denne hetsen skulle bryte ned den progressive bevegelsen og bane veien for den amerikanske imperialismens innmarsj i Europa og resten av verden. McCarthy-hetsen skapte en myte om Stalin som en stor terrorist og egenrådlig diktator. På denne bakgrunn er det i dag så lett å gå til ensidig angrep på Stalin. Folkets Kina innehar derimot den stilling i dag som bolverk for folkets kamp over hele verden mot imperialismen, kapitalisme og alle reaksjonære, og for fri-

På Karl Johan etter frigjøringa. Det norske folk takker det russiske folk for innsatsen og hjelpen i kampen mot fascismen.

OPPORTUNISTER

ANALYSERER

STALIN

gjøring og sosialisme. Frontalangrep på Kina, KKP og Mao Tsetung vil i dag bare ramme den som retter et slikt slag. Derfor avslører de som under dekke av støtte til Kina, seg som opportuniste når de går til grov og total fornektning av Stalin. Siden en av disse var en ledende SFUer og siden »Sosialistens» artikkel var rettet mot SUF(m-l), er det grunn til å spørre hvor SFU står i dette spørsmålet. Vi for vår del vil kritisere og lære av de feil Stalin gjorde, samtidig som vi vil forsvare og følge Stalins gode sider.

HVA BLIR VI LÆRT OPP TIL?

Samfunnsfagsboka for yrkesskolen, »Yrke og samfunn» av Kåre Bergland og Sven Persson, bli nok regnet for en god bok som skaper de riktige holdningene.

OM KLASSEFORHOLDA PÅ ARBEIDSPLASSEN

DET KAN VÆRE MANGE ÅRSAKER
TIL VANTRIVSEL

KAN HENDE DET ER DEG DET ER
NOE I VEIEN MED

VI BEHØVER IKKE VÆRE SPYTT-
SLIKKERE ELLER SLAVER

KONKLUSJON

»Går vi inn for å oppnå et godt samarbeid, vil mye av skjevhetene og irritasjonsmomentene bli borte. Vi kan alle gjøre vårt for å skape trivsel og samarbeid på arbeidsplassen. Det betyr ikke at vi skal prate og preke om hvordan andre bør oppføre seg, men vi skal oppføre oss slik at vi innbyr til samarbeid.»

KORT HISTORIKK

KLUBBFORMANNEN PRØVER OGSÅ Å
BILEGGE KONFLIKTER MELLOM
ARBEIDSGIVER OG ARBEIDSTAKER

FRA KAMP

TIL UAVGJORT

TIL SAMARBEID

RESULTAT

FØR

NÅ

QUISLINGER PÅ NORSK JORD?

500 ungdommer gjennomførte 15. februar en demonstrasjon på Bygdøy utenfor Oslo, mot opprettelsen av legasjon for Thieu-regimet i Sør-Vietnam. Demonstrantene gjorde det klart at de ville stå utenfor bygningen i to timer og at demonstrasjonen skulle være fredelig. Etter en og en halv time gikk politiet til angrep med hester og langkoller. Den fredelige demonstrasjonen ble dermed brått omgjort til fortvilte forsøk på forsvar mot den mest brutale politiframferd etter krigen.

Thieu-regjeringen er innsatt og betalt av den amerikanske imperialismen i Sør-Vietnam som en slags legalisering av den amerikanske undertrykking av folket i Vietnam. På den måten spiller Thieu den samme rollen som Quisling

Fram til 1965 støttet DNA konsekvent USAs terrorbombing av DRV (Den Demokratiske republikken Vietnam). En stadig sterkere Vietnamopinion presset partiet til å skifte standpunkt, de måtte innse at kampen mot de amerikanske angriperne var rettferdig. Sommeren 1970 fikk PRR (Den provisoriske revolusjonære regjering) opprette sitt informasjonskontor i Oslo. Høsten 1971 vedtok Bratteli-regjeringa å opprette diplomatiske forbindelser med DRV. Begge deler er gode bevis på at det nytter å selge For Vietnam, samle inn penger, arrangere møter og demonstrasjoner. Særlig anerkjennelsen av DRV var et hardt slag for Nixon, Norge er jo medlem av NATO, og en slik holdning varslet innledningen til en total isolasjon av USA. Derfor ble det også lagt hardt press på Bratteli fra den amerikanske ambassadørs side.

Fra tidligere har Norge hatt diplomatiske

og hans bande av terrorister og folkemordere gjorde i Norge under annen verdenskrig. Quisling var den gang Hitlers redskap mot det norske folket. Etter det er ordet quisling blitt betegnelsen på slike landsforrædere som selger seg til en imperialistisk angriper. Å inngå diplomatiske forbindelser med slike leiesvenner er derfor en alvorlig krenkelse av de stolte tradisjoner fra vår egen kamp mot den tyske imperialismen i den andre verdenskrig. Så utålelig er slike forbindelser at vi aldri må tillate slike folk på norsk jord. Demonstrasjonen førte da også til at quislingene ble kastet ut fra villaen de nå leide. Men de er ikke ute av landet ennå.

Sosialdemokratiets dobbeltpolitikk

forbindelser med regimet i Saigon, men det har vært Bonn-ambassaden som har hatt kontakten med de norske myndigheter. Når nå Bratteli har gått med på at disse landsforræderne skulle få opprette legasjon i Norge, er det stikk i mot den positive utviklinga de siste årene. Arbeiderbladet skrev i en leder da dette ble kjent: »Så lenge det ikke er noe brudd mellom Norge og Sør-Vietnam, kan man ikke

hindre landet å stasjonere en charges d'affaires i Norge. Men dette vil i tilfelle ikke skje med de norske myndigheters vilje.» I følge diplomatisk praksis skulle en derfor være sikret mot opprettning av en slik legasjon. At det ikke var tilfelle viser det brevet som Utenriksdepartementet (UD) 17. jan. sendte til »Republikken Vietnam» ambassade, der det sto: »Det kongelige ministerium tillater seg ved denne anledning å fornye sin forsikring om den høyeste aktelse overfor Republikken Vietnam.» (vår uthev.) Med andre ord: den norske regjering fornyer sin ærbødighet og aktelse for et quisling-regime. En slik praksis er bare egnet til å føre det norske folket bak lyset.

Kampen mot EEC går nå inn i den avgjørende fasen. Fra Bratteli-regjeringen og andre EEC-forkjempere innen sosialdemokratiet har vi stadig fått høre at EEC vil styrke det

internasjonale samarbeidet mellom fagorganisasjonene og »sosialister». Etter opprettninga av Saigon-legasjonen er det grunn til å spørre om hva slags internasjonalt samarbeid Bratteli går inn for. Det eneste internasjonale samarbeidet som tjener folkets interesser er vårt kamppellesskap med alle andre folk og nasjoner som kjemper mot imperialismen. Vår kamp mot EEC-imperialismen, for vår rett til å bestemme i vårt eget land, er den samme som den kampen de indokinesiske folkene fører mot USA-imperialismen.

**FOLKENES KAMP MOT IMPERIALISMEN STØTTER HVERANDRE GJENSIDIG
BRYT MED SAIGON – ANERKJENN PRR
KAMP MOT EEC**

Fienden velger våpen!

Arbeiderbladet slo fast i sin leder at Saigon-legasjonen ble opprettet mot deres vilje, dvs. regjeringen Brattelis vilje. På den bakgrunn blir den harde og brutale politivolden mot demonstrasjonen på Bygdøy helt uforståelig, for politiet kan da vel ikke bestemme slikt helt på egen hånd? Demonstrasjonen varte over en og en halv time før politiet gikk til aksjon, så det er ganske sikkert flere som er ansvarlige for den framferden politiet viste, det var ihvertfall god tid til forhandlinger. Avisene slo stort opp at en politimann ble truffet av en snøball i øyet. Arbeiderbladet: »Køller mot snøballer...» (vår uthev.) Grunnen var at politimannen sto og dengte løs på ei av jentene som var med. Snøballen var etter vår mening en helt rettferdig reaksjon. Avisene skrev derimot lite om at en av demonstrantene brakk et ben, at flere ble slått gule og blå og at politiet slo systematisk på slike som skrek høyest. En av politimennene slo til og med kølla i to!

August 1968 overfalt den sovjetiske sosialimperialismen Tsjekkoslovakia. I Oslo utløste dette flere demonstrasjoner og glassrutene i Sovjet-ambassaden ble kastet inn, men politiet grep ikke inn på den brutale måten som når slike demonstrasjoner blir rettet mot USA-

imperialismen. De som ble arrestert for ruteknusing ble fort løslatt igjen. Aksjonene mot

Sovjet-ambassaden den gang var i likhet med seinere aksjoner mot USA-ambassaden og den nå mot Saigon-legasjonen såkalt »ulovlige». Men reaksjonene på de »ulovlige» aksjonene mot Sovjet-ambassaden sammenliknet med reaksjonene på lignende aksjoner mot USA-ambassaden eller den fredelige »ulovlige» demonstrasjonen mot Saigon-legasjonen viser at det ikke har noen betydning om demonstrasjonen er lovlig eller ikke, men hvem den retter seg mot. Skal da kampen mot imperia-

listisk undertrykking stoppes av politivold? Nei selvsagt ikke, det er fienden som velger våpen. Å bare protestere når regjeringen lar quislinger opprette legasjoner ville være det samme som å godkjenne slike handlinger. Derfor er slike aksjoner som den på Bygdøy helt riktige og nødvendige. Hvis myndighetene har tenkt å gå et skritt videre i sine virkemidler, så må alle anti-imperialister gjøre det samme.

Nå må foreldrene våkne. Ikke bare på Apalokka.
De kaller seg SUF (m-l).
De er gift i våre skoler.
De er gift på arbeidsplassene.
De er den farligste forurensning vårt samfunn trues av i dag.
Dann front mot dem.

Slik skriver NÅ på lederplass, bevende av frykt. Og de skal få mer å frykte i framtida, vi har ikke mye å frykte. Men en ting må skoleelevene være på vakt mot: forsøkene på å piske opp en stemning blant foreldrene mot skoleelevene. Gjennom løgner og forfalskninger lyktes det delvis ved Apalokka.

GIFT i skolen

Etter streiken her på Apalokka, har det kommet en rekke angrep på de demokratiske rettighetene våre. Veggaviser har blitt revet ned, løpesedler har blitt forbudt, progressive elever har fått taleforbud i matsalen. Valget av nytt elevråd, etter at skoleledelsen hadde oppløst det forrige, ble manipulert av skoleledelsen ved at allmannamøtet bare fikk vare et kvarter. Det er også satt i gang forsøk på å splitte elever og lærere gjennom et vilt ordensreglement som lærerne er nødt til å håndheve. De store bedriftseierne og monopolfirmaene bruker sitt viktigste våpen, staten, til å undergrave våre demokratiske rettigheter for å svekke EEC-motstanden på skolene. Men kampen mot EEC vil fortsette, sjøl om reaksjonen bruker Apalokka for å gi et »skremmende« eksempel på hvordan det går med folk som tar i bruk kamplinja mot EEC.

Reaksjonære elementer, sabotører og provokatører på skolen har ivrig vært med på å spre hetsen, og sette i gang fascistiske tiltak mot elever og lærere. Særlig ille er kanskje første-lærer Kjell Sande som har en lang karriere bak seg, han var leiesoldat i Kongo, og en liten foreldregruppe bestående av direktører og oberster.

Vi har også fått vite at skoleledelsen har ansatt tystere som skal angi de som deler ut løpesedler eller driver annen politisk virksomhet.

For å kunne fortsette og utvikle kampen mot EEC og kampen for sosialismen, må vi slå tilbake de fascistiske tiltakene. Mao Tsetung sier: »I det monn det dreier seg om hva vi ønsker, vil vi helst ikke slåss en eneste dag. Men dersom omstendighetene tvinger oss til å slåss, kan vi fortsette til slutten».

FORTSATT ENHET I KAMPEN MOT EEC KJEMP FOR DE DEMOKRATISKE RETTIGHETER

VÆR PÅ VAKT MOT SABOTØRER OG PROVOKATØRER I KAMPEN

Slutt å «blås»

En kamerat har snakket med en som har misbrukt narkotika ei stund. Gutten har sluttet med det, og nedenfor gjengir vi samtalen.

Det er vel naturlig først å spørre om hvorfor du begynte med stoff.

Jeg hadde fritidsproblemer, jeg kjeda meg og ville prøve noe nytt. Den sommeren hadde jeg drekk i ganske jamt med øl, men var ikke helt fornøyd med det. Derfor begynte jeg å røyke hasj.

Begynte du med det fordi vennene dine røykte?

Nei, jeg var nesten den første her oppe som begynte, men seinere er det vel blitt mer moteprega. Det er mange som blåser en gang eller to, bare for å ha gjort det.

Fikk du noe utbytte av det, ga det deg noe?

Det tilfredsstilte det første og største kravet jeg stilte til det. Jeg fikk en rus som jeg likte bedre enn alkoholrusen.

Hvorfor sluttet du da med det, når du likte det bra?

Sjøl om jeg ikke hadde den helt store oversikten, og ikke hadde faste linjer å gå etter, så var jeg fullt klar over utbyttinga og råttenskapen rundt meg. Jeg ble klar over

hvem som tjente på at jeg og andre tok til å blåse. Det var nok til å få meg til å slutte.

Har du inntrykk av at mange har sluttet med det?

Ja, rundt her er det ganske mange som har sluttet, men det er jo også noen som har begynt. Jeg har sett noen statistikker som viser en økning i misbruket, men altså her i distriktet har det stagnert.

Kan m-l'erne kjempe SAMMEN med de som bruker stoff?

Det er viktig at m-l'erne og de andre ungdommene står sammen i kampen om f. eks. fritidslokaler o. a. Egentlig så ser jeg ikke noen stor prinsipiell forskjell på de som bruker hasj og de som ikke gjør det. Kommer de begge to fra det breie lag av folket, så har de i hovedsak de samme fiender.

De som blåser blir ofte pasifisert og sløva. For å ha noe å gjøre begynner en del å småfilosofere. Det kan bli et hinder, for enkelte av dem blir belasta med en hel del merkelige ideer. Men det kommer jo mye an på miljøet.

Er det noe spesielt m-l'erne må unngå?

Ja, det er den moraliseringa. Folk har fått for mye moralpreik!

For Vietnam

**Utgis av Solidaritetskomiteen for Vietnam
Boks 71 Kjelsås, Oslo 4.
Postgiro — 20 83 13**

RØDE GARDE

Organ for SUF(m-l)

c/o Klassekampens distribusjon, Boks
6179 ETTERSTAD, Oslo 6. Postgiro
20 60 68.

adresse:

Mandag den 24. januar klarte
Oslos revolusjonære ungdom å ta
knekken på en seiglivet myte.
Nemlig den at kommunistisk po-
litikk ikke kan kombineres med
dans, god musikk og avslapping
– at gravalvorlige møter er det
eneste som duger.

Nyheten om festen var tydeligvis godt
spredd, vel 1000 møtte opp, og »Samfunns-
salen» var ganske stappa denne mandags-
kvelden. Hadde et svare strev med å komme
gjennom garderobekorridoren. Veggaviser og
ml-bokdisker trakk interesserte, dermed blok-
kertes all passasje.

Programmet for kvelden var fylt med viser,
SUF-teater og dans – og allsang som ble
mektig populær.

Progressive visesangere og grupper stilte
mannjamt opp – det er tydelig at den røde
kulturen har ynglet, og deres arsenal av sanger
øker. Undertegnede hektet seg fast i disse nye:
en oversettelse av Contry Joes »Fixin' to die
Rag» og to kjærlighetssanger fra ekteparet
LO/NAF(!)

P.S. gruppas gjendiktning av Folkehæren i
Nord-Vietnam sin kampsang og SUF-teaterets
vise om Hovden var også bra.

SUF-teatergruppa er forresten ingen ny opp-
finnelse. Helt siden 1968 har SUF(m-l) laget
og framført skuespill ut fra den revolusjonære
kampen. De to stykkene vi så, var laget og øvd
inn på 10 dager! Stykkene var lettfattelige og
enkle, vitsen er å få fram progressiv kunst som
alle forstår og kan ta del i. Vi så først et
stykke om ml-bevegelsens utvikling, om opp-
gjørene med pasifismen og SF-politikken, med
Hovden og andre sprø politiske linjer. Et godt
valg – størstedelen av publikum var sikkert
ganske blanke på disse sakene.

Andre delen tok opp hvordan ungdommen i
dag gjør opprør mot kapitalen, og hvordan
pengefolka prøver å pasifisere oss med sin
individualisme og knark. Opp mot dette må vi
stille solidaritet og samhold. Det revolusjo-
nære arbeidet må organiseres godt, ellers
stanger vi hodet mot veggen.

Resten av kvelden spilte et rocklag fra Oslo.
Salen ble ryddet, og den ble sikkert Oslos
største dansegulv, med 6-700 stykker utpå på
samme tid!

Som sagt, festen tok livet av en myte. Men
den gjorde mer, den skaffet de reaksjonære
hodepine, og den inspirerte den røde ung-
dommen til enda bedre arbeid.

Følg eksempelet utover landet!

SUF(m-l)er i Oslo.

